

Som jeg har forstået ministerens bemærkninger til lovforslaget, har det ikke været helt klart i spørgsmålet om vævsforligelighed. Loven siger slet ikke noget om det, for man havde ikke foreslået sig denne type behandling, da man lavede loven for nogle år siden.

Den nærværende lovændring hænger nøje sammen med en række konkrete sager og personer, nemlig Jason, Savannah og Patrick, og det har været både godt og ondt for processen. Men dette er ikke special lovgivning, der gennemføres af hensyn til én person. Tidsplanen er ændret, men det manglede da også bare, at Folketinget ikke kunne ændre tidsplanen for at redde et barns liv. For denne diskussion er jo ikke ny, og vi har haft masser af tid.

Det er påfaldende, hvordan denne debat har udviklet sig til en debat om promiller. Fru Tove Videbæk bliver ved med at tale om promiller, promiller og promiller.

Den har også udviklet sig til en debat om debatten. Vi har diskuteret promiller, og vi har diskuteret, hvordan vi debatterer og behandler sagen i stedet for at diskutere, hvad lovforslaget egentlig handler om. Sagens vigtighed taget i betragtning synes jeg egentlig, at det er kritisk-belt.

Har vi haft tid nok? Den gældende lov om kunstig befrugtning er fra 1997, og siden da har Det Etske Råd og mange andre debatteret disse problemstillinger grundigt. Det Etske Råd har systematisk publiceret værker om de etiske problemstillinger ved kunstig befrugtning siden 2001.

Ministeriet indledte forhandlinger om revision af loven i december sidste år, og i den radikale folketingsgruppe havde vi de første drøftelser allerede i december sidste år.

I februar i år var ministeren i samråd i Sundhedsudvalget om problemstillingen. Lovforslaget blev sendt i høring i begyndelsen af marts, og nu står vi over for en situation, hvor loven hindrer, at et barn muligvis kan reddes. Hvis ikke vi i denne situation kan fremskynde procedurerne, så ved jeg snart ikke, hvornår vi kan det.

Med de såkaldte enkeltsager, Jason, Savannah og Patrick, vil jeg faktisk påstå, at vi som beslutningstagere er privilegerede, fordi det skærer det ud i pap for os, at de abstrakte, etiske principper, vi diskuterer her i salen, får konsekvenser for mennesker af kød og blod.

Lad mig endelig i den sammenhæng slå fast, at vi er politikere, vi er ikke læger. Vi er heller

ikke bedrevidende bedsteforældre. Vi skal ikke anbefale bestemte behandlinger. Vi skal heller ikke træffe beslutninger for forældrene, om og hvorfor de vælger at få et barn. Vi skal derimod gøre op, om loven skal udgøre en hindring for, at mennesker af kød og blod muligvis kan blive helbredt, hvis forældrene beslutter det, og hvis lægerne også anbefaler en behandling.

Ud fra de overvejelser har vi i Det Radikale Venstre haft mange grundige diskussioner, og vi blev enige om at stemme samlet ja til hele lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Nu var jeg desværre lidt hurtig med at komme med min ordførertale, men jeg har lige et par spørgsmål til hr. Naser Khader også ud fra, at vi som mennesker gennem hele livet bliver stillet over for mange vanskelige spørgsmål. Som politikere har vi denne her lov i dag, der kræver mange etiske overvejelser for hvert enkelt folketingsmedlem.

Men jeg bryder mig ikke rigtig om de udsagn, der kommer fra fru Tove Videbæk, og der vil jeg så spørge hr. Naser Khader, om det ikke er sådan, at når vi her i livet har behov for psykologhjælp, så kan vi få det. Der bliver jo sagt meget om, at nu skal der psykologhjælp netop til det her forældrepar, men er der ikke mange andre forældrepar, der har behov for psykologhjælp?

Jeg synes, at man i denne sag bør være meget nøgtern, for det kan jo ikke nytte noget, at vi stiller det hele på spidsen og kun ser på sagen. Vi bliver også nødt til at se på, at der er andre sager, hvor der kan fremkomme nøjagtig samme problemstillinger med psykologhjælp, og hvor man bliver stillet over for de problemstillinger, at vi skal hjælpe andre mennesker i det her samfund, og at man selvfølgelig gerne vil hjælpe sine børn.

Yderligere vil jeg om høringssvarene spørge hr. Naser Khader, om ikke et flertal af høringssvarene faktisk siger, at det er godt, hvis Folketinget går ind og siger ja til denne her lovgivning.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Til det sidste: Jo, det kan jeg bekræfte, flertallet af høringssvarene anbefaler et ja.

Med hensyn til det første spørgsmål, der blev stillet, om, hvorvidt det barn, der bliver født, har